

บทที่ 7

เลวีนิติ

วัตถุประสงค์

เมื่อจบบทเรียนนี้แล้ว คุณสามารถที่จะ

- บอกชื่อผู้เขียนหนังสือเลวีนิติ
- บอกว่าหนังสือเลวีนิติเขียนขึ้นเพื่อใคร
- บอกถึงเป้าหมายของหนังสือเลวีนิติ
- เขียนถึงข้อพระคัมภีร์สำคัญของหนังสือเลวีนิติจากความทรงจำ

คำนำ

ผู้เขียน   โมเสส

ถึงใคร   อิสราเอล

เป้าหมาย   เพื่อแสดงให้อิสราเอลรู้จักวิถีที่จะดำรงชีวิตอยู่ในฐานะเป็นชาติที่บริสุทธิ์ของพระเจ้า และอยู่ในสัมพันธภาพอันดีกับพระเจ้า และพระเจ้าทรงเตรียมพวกเขาไว้เพื่อที่จะแผ่ขยายแผนการของพระเจ้ากับมนุษย์ออกจากความบาป เพื่อความรอดจะได้ไปถึงยังชนทุกชาติ

ข้อพระคัมภีร์สำคัญ

“เหตุฉะนั้นเจ้าจงชำระตัวให้บริสุทธิ์ เพราะเราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า”   เลวีนิติ 20.7

ชีวิตและหลักสำคัญในการรับใช้   พระเจ้าต้องการความบริสุทธิ์ของประชากรของพระองค์

บุคคลสำคัญ   โมเสส   อาโรน

เค้าโครงเรื่อง

1. กฎเกณฑ์เกี่ยวกับเครื่องบูชา 1.1-7.38
  - ก. คำนำ 1.1-2
  - ข. เครื่องเผาบูชา 1.3-17
  - ค. ธัญญาบูชา 2.1-16
  - ง. ศานติบูชา 3.1-17
  - จ. เครื่องบูชาไถ่บาป 4.1-5.13
  - ฉ. เครื่องบูชาไถ่กรรมบาป 5.14-7
2. กฎเกณฑ์และภาระหน้าที่ของปุโรหิต 8-10
  - ก. ข้อกำหนดสำหรับการชำระถวายตัว 8.1-9.24
  - ข. การลงโทษสำหรับการละเมิดที่ร้ายแรง 10.1-20
3. กฎเกณฑ์เรื่องการชำระให้บริสุทธิ์ 11.1-15.33
  - ก. อาหารที่สะอาดและอาหารที่ไม่สะอาด 11.1-47
  - ข. การชำระให้สะอาดหลังการคลอดบุตร 12.1-8
  - ค. โรคเรื้อน 13.1-14.57
  - ง. สิ่งอันเป็นมลทินที่ไหลออกจากร่างกายและการลบมลทิน 15.1-33
4. วันลบบาป 16.1-34
  - ก. การเตรียมการลบมลทินบาปของอาโรนและครอบครัว 16.1-10
  - ข. เครื่องบูชาไถ่บาปสำหรับปุโรหิต 16.11-14
  - ค. เครื่องบูชาไถ่บาปสำหรับประชาชน 16.15-19
  - ง. แพะรับบาป การทรมานและมลทินทั้งหมด 16.20-22

- จ. เสริมจรรยาบรรณของบิชอปสำหรับการลบล้างบาป 16.23-28
- ฉ. การพักสงบไม่กระทำการงานสิ่งใดในวันที่สิบเดือนที่เจ็ดซึ่งเป็นวันให้ทำการลบล้างบาปปีละครั้ง 16.29-34
- 5. หลักเกณฑ์ของความบริสุทธิ์ 17.1-27.34
  - ก. ข้อห้าม 17.1-22.33
    - 1. ความบริสุทธิ์ในส่วนของประชาชน 17.1-20.27
    - 2. ความบริสุทธิ์ในส่วนของปุโรหิต 16.15-19
  - ข. เทศกาลเลี้ยงทางศาสนา 23.1-44
    - 1. วันสะบาโต 23.1-3
    - 2. ปัสกาและเทศกาลกินขนมปังไร้เชื้อ 23.4-14
    - 3. พิธียื่นถวายพืชผลรุ่นแรกหรือเทศกาลเพนเทคอสเต 23.15-22
    - 4. วันประชุมบริสุทธิ์ ประกาศเป็นที่ระลึกด้วยเสียงแตร 23.23-25
    - 5. วันทำการลบล้างบาป 23.25-32
    - 6. วันเทศกาลอยู่เพิง 24.1-23
  - ค. การดูแลรักษาประทีป 24.1-23
  - ง. ปีสะบาโตและปีเสียงเขาสัตว์ 25.1-26.2
  - จ. พระสัญญาและคำเตือน 26.3-46
  - ฉ. การบ่นเป็นพิเศษและทศางค์ 27.1-34
    - 1. การบ่นต่อบุคคล 27.2-8
    - 2. การบ่นด้วยสัตว์เลี้ยง 27.9-13
    - 3. บ่นด้วยบ้านเรือนและที่ดิน 27.14-15
    - 4. ทศางค์ 27.30-33
      - (ก) ลูกสัตว์หัวปีที่ตกเป็นของพระเจ้าอยู่แล้วนั้นอย่าให้ใครนำมาถวาย 27.26-27
      - (ข) สิ่งใดที่ถวายขาดแล้วจะขายหรือไถไม่ได้เลย 27.28-29
      - (ค) ทศางค์ 27.30-33

ชื่อ _____

1. ใครคือผู้เขียนเลวีนิติ

---
2. จงแปลถึงเป้าหมายของหนังสือเลวีนิติ

---
3. หนังสือเลวีนิตินี้ถูกเขียนถึงใคร

---
4. จงบอกถึงชีวิตและหลักสำคัญในการรับใช้ของหนังสือเลวีนิติ

---
5. จงเขียนข้อพระคัมภีร์สำคัญจากเลวีนิติด้วยความทรงจำ

คำตอบบททดสอบ บทที่ 7

1. โมเสส
2. เพื่อแสดงให้เห็นชาติอิสราเอลรู้จักวิธีที่จะดำรงชีวิตอยู่ในฐานะ ที่เป็นชนชาติบริสุทธิ์ของพระเจ้า และให้มีสัมพันธภาพอันดีกับพระเจ้า และพระเจ้าทรงเตรียมพวกเขาไว้ เพื่อที่จะแผ่ขยายแผน

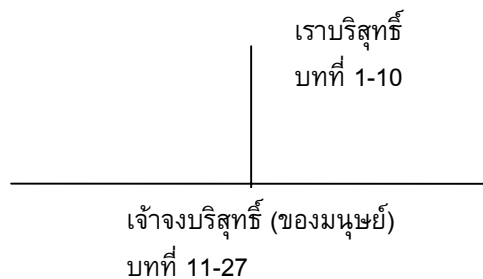
การกัมนุษย์ออกจากความบาปของพระเจ้า เพื่อความรอดจะได้ไปถึงยังชนทุกชาติ

3. ชนชาติอิสราเอล
4. พระเจ้าต้องการความบริสุทธิ์ของประชากรของพระองค์
5. “เหตุฉะนั้น เจ้าจงชำระตัวให้บริสุทธิ์ เพราะเราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า” เลวีนิติ 20.7

เพื่อการศึกษาต่อไป

1. จงศึกษาคำว่า “บริสุทธิ์” ในเลวีนิติ คำนี้ถูกใช้เกินกว่า 100 ครั้ง คำอื่นๆ ที่สำคัญคือ “เครื่องถวายบูชา” ถูกใช้ 42 ครั้ง “ปุโรหิต” ถูกใช้ 189 ครั้ง และ “เลือด” ถูกใช้ 86 ครั้ง
2. มาตรฐานความบริสุทธิ์ซึ่งได้อธิบายไว้ในเลวีนิติเป็นทั้งในแนวตั้งและแนวนอน เป็นแนวตั้ง (ของพระเจ้า)

ตามข้อความในบทที่ 1-10 (“เราบริสุทธ์”)

3. มีการถวายเครื่องบูชาที่ต่างกัน 5 แบบ ซึ่งได้อธิบายไว้ในเลวีนิติ เครื่องบูชา 3 แบบแรก ถูกจัดให้มีขึ้น เพื่อที่จะดำรงรักษาสัมพันธ์ภาพกับพระเจ้า อีก 2 แบบสุดท้ายมีไว้เพื่อที่จะซ่อมแซมสัมพันธ์ภาพที่แตกสลายไป

<u>เครื่องถวายบูชา</u>	<u>บทที่ได้เสนอไว้</u>	<u>กฎเกณฑ์</u>
เครื่องเผาบูชา	1	6.8-13
ธัญญาบูชา	2	6.14-23
ศานติบูชา	3	7.11-34
เครื่องบูชาไถ่บาป	4	6.25-30
เครื่องบูชาไถ่กรรมบาป	5.1-6.7	7.1-7

4. หมายเลขเจ็ด (7) มีความสำคัญมากในหนังสือเลวีนิติ

- ทุกๆ วันที่ 7 เป็นวันสะบาโต
- ทุกๆ ปีที่ 7 เป็นปีสะบาโต
- ทุกๆ สะบาโตที่ 7 เป็นปีเสียงเขาสัตว์
- ทุก 7 เดือนที่ 7 เป็นเดือนบริสุทธ์พิเศษ มังานกินเลี้ยงถึง 3 ครั้ง
- มีระยะเวลาห่างกัน 7 สัปดาห์ระหว่างเทศกาลปัสกากับเพนเทคสเต
- พิธีปัสกามีระยะเวลาติดต่อกันถึง 7 วัน
- งานเลี้ยงเนื่องในเทศกาลอยู่เพ็งก็กินเวลานานถึง 7 ปี
- ในพิธีปัสกา แกะ 14 ตัว (2x7) ถูกฆ่าถวายเป็นเครื่องบูชาทุกวัน
- ในพิธีเพนเทคสเต แกะ 7 ตัว ถูกฆ่าถวายเป็นเครื่องบูชา
- เลือดถูกประพรม 7 ครั้งในเทศกาลอยู่เพ็ง
- บุคคลที่เป็นมลทินถูกแยกตัวไว้ต่างหากนานถึง 7 วัน
- ในงานเลี้ยงของเทศกาลอยู่เพ็ง แกะ 17 ตัว ถูกฆ่าถวายเป็นเครื่องบูชาทุกวันและต้องใช้วัวผู้่อีก 70 ตัวเป็นเครื่องถวายบูชาด้วย